

Млади борац

ОРГАН УЈЕДИЊЕНОГ САВЕЗА АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ СРБИЈЕ

Број 23 Година II

29 МАРТ 1945

ЦЕНА 10.— ДИНАРА

ЧЕТИРИ ГОДИНЕ

У ове дане славимо четврту годишњицу 27 марта. Тога дана 1941 г. почела је славна борба наших народа, борба на живот и смрт за народни опстанак, за ослобођење од сваког врсног угњетавања. Неодољива мржња према ропству, мржња која се 23 године купила, кап по кап, у борби против великосрпског угњетавања народа, избила је свом својом силом. А колико су год наши народи мрзели рапство, колико год су мрзели нашег вековног непријатеља немачког завојевача, толико исто су волели слободу. Никад неугасива љубав према великом и братском Совјетском Савезу, према највећој словенској земљи Русији, љубав коју су 23 године тамницама и пендрецима хтели да униште, 27 марта је као лавина избила по целој нашој земљи.

Реке људи у Београду и другим градовима наше земље срушиле су 27 марта издајнички потез владе Цветковић—Мачек, која је 25 марта била потписала срамни тројни пакт. 27 марта 1941 свако је могао изаћи на улици слободно да каже шта мисли, јер је тога дана народ био господар. Али тада наши народи још нису имали довољно искуства у остваривању својих жеља. Влада Симић, која је дошла после 27 марта, била је састављена од разних политичара, од којих су неки у току четири године наше ослободилачке борбе показали своје право лице, лице најгорег издајника — немачког помагача. Тако састављена, та влада није ни могла да испуни ни основне захтеве народа: чишћење војног и државног апарата од петоклонашких и фашистичких елемената, равноправност свих народа Југославије и савез са СССР. Симићева влада је и даље задржала у Генералштабу петоклонашке генерале, на челу са Недићем. И таква југословенска војска и југословенска држава морале су 6 априла да капитулирају. Али остали су наши народи који се никад нису помирили са капитулацијом. Док су одбегли министри седели у Лондону и проповедали да треба сагнути главу и подметнути врат окупаторском ножу, дотле су наши народи водили надчовечанску ослободилачку борбу и у сред Хитлерове „европске тврђаве“ створили своју војску и своју народну власт.

27 март 1941 улази у историју наших народа као један од најсветлијих њених момената. Ми се тада нисмо уплашили огромне немачке машине, која је један за другим газила европске народе. Наши су људи знали и за „штукe“ и за тенкове па ипак су показали одлучну решеност да се одупру немачком насиљу. Ретко је који дан у нашој историји заталасао толике народне масе на заједничким напорима у борби за слободу као 27 март. Због тога ће он у историји бити обележен као један од најзначајнијих дана у стварању јединства свих наших народа и као почетак стварања наше нове демократске федеративне Југославије.

Оно што су народне масе 27 марта тражиле и готовост, коју су показале да се одупру непријатељу, народно-ослободилачки покрет је само оформио и спровео у живот. Због тога је 27 март и дан рађања народно-ослободилачког покрета, а његова победа, стварање НОО-а као органа праве народне власти, победа НОВ и стварање Југословенске армије — победа народа и његових стремљења

ВЕЛИКИ МИТИНГ ОМЛАДИНЕ БЕОГРАДА

У оквиру Светске омладинске недеље, антифашистичка омладина Београда и околине одржала је код Вуковог споменика велики митинг, посвећен јединству и братству омладине свих слободољубивих народа. Око 20.000 омладинаца и омладинки дошло је пред споменик да ту, клицањем, транспарентима и заставама нашим и савезничким, манифестује велику љубав и јединство омладине наших народа, балканске омладине и омладине савезничких земаља.

На почетку митинга говорила је другарица Каја Лаловић, члан секретаријата Главног одбора УСАОС-а. У свом говору она је поздравила омладину Београда и представнике омладине савезничких земаља. „Ми смо још пре две године славили омладинску недељу у тешким данима IV и V офанзиве, када се омладина свих наших народа борила против фашистичког непријатеља. Тада смо изграђивали кроз борбу братство и јединство наших народа и омладине савезничких земаља“.

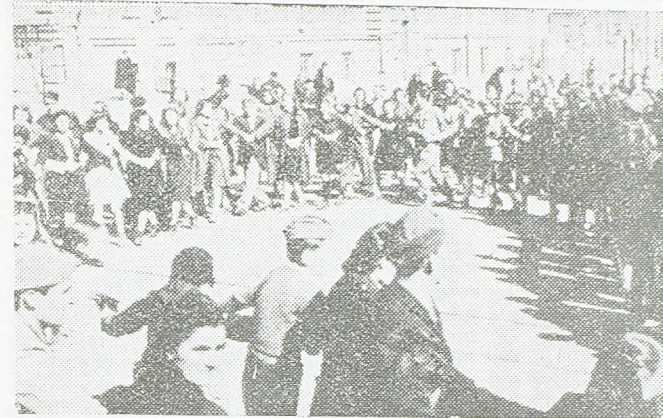
У име бораца I гардиске бригаде говорио је мајор Мића Јанковић, а затим су делегати из наших федералних јединица поздрављали омладину Србије; у име Хрватске омладине говорио је Мирко Трипало, члан Обласног одбора УСАОХ-а за Далмацију; у име словеначке омладине говорио је Жагар Исток; Фана Кочевска поздравила је нашу омладину у име македонске омладине; за омладину Црне Горе и Боке говорио је Милинко Никито-

од 27 марта. Пре четири године почело је да се руши „оно старо“ а данас, после толико жртава и напора, оно је дефинитивно и срушено. Одлуке Другог заседања АВНОЈ-а и стварање јединствене народне владе, на челу са маршалом Титом, то су плодови упорне народне борбе за слободу.

Учешће омладине у обарању Тројног пакта и свенародним демонстрацијама, које су се одиграле пре четири године, опште је познато. Већ 25-ога увече, на улицама Београда демонстрирало је преко 10.000 људи, углавном радника, љака и студената, иако је то вече полиција и жандармерија употребљавала своје старе методе. Тих дана наша омладина је одлучно показала своје антифашистичко расположење. Због тога нам и данас сећање на 27 март 1941 године поставља и извесне обавезе. Пре четири године наша земља била је у много тежој ситуацији него што се налази данас: пред нама је стојала модерно наоружана, неокрњена немачка војска, жедна свих блага наше земље и спремна да се сваког момента разбојнички пре-

вић. У име групе репатрираних заробљеника говорио је Никола Милићевић.

Омладина је топло поздрављала све делегате савезничке омладине. Поручник Владимир Зеленин говорио је у име херојске омладине Совјетског Савеза: „На-

ша борбена омладина данас води борбу за коначно уништење фашизма, раме уз раме са херојском омладином Југославије. Братство међу југословенских народа и народима Совјетског Савеза запечаћено је заједничком пролећном крвљу у ослобађању Југославије“.

Претставник омладине Велике Британи-

је, Петар Кери, члан амбасаде, говорећи на српском језику, рекао је између осталог:

„Данас постоје тешке везе међу омладином слободољубивих земаља. На нас пада велика одговорност: ми морамо да појачамо те пријатељске везе током последњих офанзива на хитлеровску Немачку“.

Затим је говорио Михаел Петровић, претставник омладине САД. Говорећи исто тако на српском језику, он је испоручио поздраве америчке омладине.

Пуковник Шампон, претставник француских омладинаца, бораца редовне армије партизана, поздравио је нашу омладину, истичући да је ово први пут да се после толиких ратних тешкоћа и страдања чује глас Француске у слободном југословенском Београду.

Јан Визек претставник чехословачке омладине потсетио нас је на херојско држање чехословачке омладине још у почетку борбе против фашизма и на нераздвојно јединство наше и чехословачке омладине.

У име Отчествонофронтоске омладине Бугарске поздравио је нашу омладину Иван Милчев и нагласио је: „Ви имате једно велико име, име које није само ваше, него свих балканских народа. То име је Тито. Он је повео народе Југославије у борбу и улио наду на боље дане свим балканским народима“.

Никос Акритидис, члан президијума ЕПОН-а одржао је поздравни говор у коме је рекао: „У тешким тренутцима које смо преживели, ваш пример и херојски подвизи удвостручили су нашу храброст и давали су нам снагу да будемо верни, непоколебљиви заштитници слободе наше омладине“.

Алеко Бимбли, члан политодела IV албанске дивизије истакао је да ће несаломљиво братство балканских народа бити одлучан удар за реакцију.

Затим је говорио заменик председника антифашистичке омладине Румуније, Константин Сутер, који је рекао: „Дошли смо у вашу средину увећени да ћемо од вас научити много; дошли смо да појачамо наше напоре за изградњу пријатељства између наше омладине и да тиме учврстимо братство балканске омладине“.

На крају, бурно поздрављен, одржао је говор Рато Дугоњић, секретар Централног одбора УСАОЈ-а. Он је између осталог рекао:

„Ми нећемо да одустанемо од одлука Кримске конференције. Ми нећемо да трпимо покушаје да се фашистички злочинци у Немачкој преваспитавају. Ми хоћемо да их казнимо. Кримска конференција је пресуда, а ми смо судије. Ми нећемо ништа да заборавимо.“

Ми нећемо такав завршетак рата који ће нам опет кроз десет година донети нови крвави рат. Ми хоћемо чврст мир и ми се не боримо само за окончање рата, него за осигурање мира који ће нам обезбедити срећан живот. Мир није фраза на папиру. Ми се залажемо да се декларација народне владе спроведе до последњег слова, јер нам она обећава слободу. На тој бази бићемо најискренији сарадници у блоку слободољубивих народа“.

На крају митинга упућени су поздравни телеграми влади демократске федеративне Југославије и Светском омладинском већу у Лондону.

Омладинска бригада Босанске Крајине

Војно-политички преглед

КРУПНИМ КОРАЦИМА КА КОНАЧНОЈ ПОБЕДИ

Завршна фаза рата: уништавање хитлеровских банди у самој Немачкој, доноси, готово свакодневно, велике успехе савезничком оружју и на Источном и на Западном фронту. Карактеристично је за битке које се сада воде, да Немци губе у њима не само насушно потребне стратегијске просторе и привредне области, већ и огромне масе ненадокнадивог људства. Ови ванредно високи губици у људству, нарочито у заробљеним, условљени су очајним стратегијским положајем Немачке, све јачом притешњеношћу између два фронта, која не допушта никакву стратегијску слободу, никакво „еластично“ вођење операција, већ напротив приморава немачку команду да оставља војску и брани оне позиције, које се очигледно не могу одбранити. Велики стратегијски казан у Литви, Источној Прусској, Померанији и троглу између Мозела и Рајне, где је разбијено и уништено и још увек се уништава више немачких армија, најречитије говоре о томе.

Отсечене немачке армије на Балтику сабијене су на најужи простор и њихова је судбина запечаћена. Јаке совјетске јединице које су биле заузеле њиховим ликвидирањем, биће ускоро слободне за нове офанзивне ударе. После краћег затишја, испуњеног углавном ликвидирањем немачких упоришта у позадини и потпуним разбијањем очајних противофанзивних покушаја Немача у јужној Мађарској, Црвена армија прешла је опет у офанзиву великог стила на два врло осетљива места немачког фронта, у Шлезији са правцем према југо-западу и у Мађарској западно од Будимпеште. У Шлезији Русису су заузели Нојсе и Леобишиц и избили на доста широком фронту на чехословачку границу северозападно од Моравских Острова. У Мађарској су немачке трупе, изнурене узалудним нападима, разбијене на фронту од 100 км. и ојетске моторизоване јединице брзо напредују према аустројској граници. Ма да се овде битка води још увек на терену једне стране државе, овај сектор фронта нарочито брине немачку врховну команду, јер преко њега Совјети непосредно угрожавају Беч и јужну Немачку, где је, пред савезничким бомбардовањем, склоњен знатан део немачке ратне индустрије.

Између трупа маршала Коњева у Шлезији и трупа маршала Толбухина у Мађарској остаје све опасније укљештен средишни део Чехословачке, где су пред совјетским нападањем са севера и југа потражиле уточишта стотине хиљада немачких избеглица, као и многобројна предузећа и надлештва.

И на западном фронту, који је померен већ дубоко у Немачку, савезничке трупе су постигле изванредне успехе. У полетном и брзом наступању које је потпуно изненадило и помело немачку врховну команду, Савезници су освојили пространу област између Мозела и Рајне и заузели читав низ немачких градова и индустријских центара, међу њима Мајнц и Вормс. Резултат тих операција је потпуно разбијање немачке војске на том делу фронта и велики плен у заробљенима и у ратном материјалу. Непосредно за овим успехом савезничке снаге су на 4 места прешле Рајну у њеном доњем току код Реса и

Везела, заузеле већи број места и створиле чврст мостобран. У овим операцијама великог су удела имали ваздухопловство и десантна пешадија која је у великим формацијама бачена из непријатељских линија. Истовремено Савезници су знатно проширили свој раније створени мостобран код Ремагена, тако да се он пружа сада од Нојвила северно од Кобленца до на 15 км. јужно од Келна. III америчка армија прешла је код Мајнца реку Мајну и јужно одатле заузела Дорштат.

Последњи оружани успеси Савезника на истоку и западу учинили су још очајнији војнички положај Немачке. Како тај положај процењују сами нацистички функционери и партијски шефови најбоље се види из најновијих шарлатанских трикова, помоћу којих они покушавају да заметну свој крвави траг. Учестале су вести о смрти и погибији разних водећих личности, приређују се чак и свечане сахране, а затим се „врли покојници“ појављују одједном тамо негде у Шпанији, разуме се под лажним именом.

ТЕШКЕ БОРБЕ НА ЛИЧКОМ И БОСАНСКОМ СЕКТОРУ

Савезничка авијација помаже операције наше армије у Лици

Тежиште борбеног напора на нашем ратишту, налази се и даље на босанском и личком сектору. У средњој Босни Немци чине очајничке покушаје да поново овладају комуникацијом Сарајево—Брод на читавој њеној дужини, али њихови напори скопчани са великим губицима, остају и даље безуспешни. Немачке трупе, које су после наглог наступања наше војске са југа и запада сабијене у Сарајево и у његову непосредну околину, покушавају сада да бар донекле поправе свој тежак положај и поврате изгубљена упоришта. Нарочито жестоки против-напади предузимани су на југ према Иван-Седлу, али су наше јединице свуда задржале своје положаје и успеле да мистично чак и напредују.

У Лици су вишедневне тешке борбе крунисане најзад значајнијим успехом: заузевши већи број места, наше јединице избиле су пред Бихаћ с његове јужне стране, док су са севера форсирале Уну и пресекле пругу Бихаћ—Босански Нови. Најзад, пошто је обруч око непријатеља био потпуно затворен, наше су трупе, прешавши Уну, продрле у источни део града. Немачке трупе које су пошле у помоћ гарнизону у Бихаћу одбијене су уз тешке губитке.

У овим операцијама врло успешно је садејствовала савезничка авијација, нападајући немачке комуникације и складишта материјала и оружја. На сремском фронту влада још увек релативно затишје. У непријатељској позадини врло су активне диверзантске групе, које причињавају велике штете и тешкоће непријатељском саобраћају.

ОМЛАДИНА ХРВАТСКЕ ПРЕД СВОЈИМ КОНГРЕСОМ

Изјаловиле су се наде фашиста и њихових слугу да расприравањем националне мржње унесу раздор између Срба и Хрвата. Када су наступили најтежи дани за Србе у Хрватској, када је пламен обухватао српска села, а усташки зликовци пунили бездане лешевима српске деце и мајки, тада су млади јунаци Хрвати, синови намучене Далмације и других хрватских крајева похрлили у помоћ браћи Србима и заједно са њима отпочели оружану борбу против окупатора и усташа. Пред јуришима српских пролетерских бригада, пред јуришима Друге далматинске пролетерске бригаде — у прах су претворени сви умјетни зидови и бедеми, којима су непријатељи хтели да одвоје Србе од Хрвата, браћу рођену.

Братство и јединство српског и хрватског народа исковано је на крви и костима младих српских пролетера, који су пали на одбрани нашег хрватског Сплита и јунака из Хрватског Загорја, који су са песмом на уснама дали своје животе за слободу драгог нам Београ-

Делегација хрватске омладине

да. Српско село Суботски Град у Славонији, заједнички су бранили српски и хрватски омладинци из батаљона „Матија Губец“ и батаљона „Хајдук Вељко“. У Славонији је један батаљон, састављен скоро искључиво од српских омладинаца потпуно разбио одред издајника Јанића, тако да је сам Јанић побегао у гаћама. Младе Српкиње из села Кленика, које се налази крај главне пруге Београд—Загреб, једном приликом нису хтеле ни да разговарају са четницима. Кад су их четници са ножевима на пушкама одвели у усташкошвапско упориште Окучани и тамо их батинали, оне су опет ћутале.

Неколико стотина хиљада омладинаца и омладинки ради данас у УСАОХ-у, а велики број омладине бори се у редовима Југословенске армије. Данас у Хрватској постоји пет корпуса, а у Далмацији и Лици нема способна омладинца а да се не налази у војсци. Иако у многим крајевима Хрватске влада велика оскудица, омладина Хрватске ће се у току Светске омладинске недеље одрећи једног ручка у корист рањеника. А омладина Лике већ се неколико месеци одриче једанпут недељно јела у корист своје војске. У току припрема за свој Први конгрес, омладина Хрватске дала је преко милион радних дана у помоћи фронту и обнови земље. На вратима сплитског бродоградилшта омладинци ударници су написали: „Не треба нам сат док траје рат!“ Железничке пруге Сплит—Книн, Сплит—Шибеник, Сплит—Синь и све важније цесте у Далмацији оспособљене су највише радом омладине.

Док су јединице VI и X корпуса Југословенске армије заједно са јединицама брата Црвене армије држале фронт од Драве према Питомачи, омладина среза Вировитице је преко двадесет дана копала ровове и бункере. Иако су се појединим омладинкама, на јануарском снегу и ветру смрзавали прсти, оне су са песмом на уснама, такмичећи се по-

групама, радиле на утврђивању првих борбених линија. На том раду омладина среза Вировитице постигла је видне резултате: преко 40.000 радних дана. При томе се истакла омладина града Вировитице, која је дала преко 7.000 радних дана.

У ослобођеним крајевима Хрватске омладина почиње да живи новим животом. Омладински домови постају жаришта културе, стварају се и обнављају спортски клубови. Сплитски „Хајдук“ достојно репрезентује наш спорт у иностранству. Футбал, пливање, веслање и гимнастика постају својина најширих омладинских маса.

У УСАОХ-у омладина Хрватске је остварила своје јединство. Она је презрела и осудила злочине усташких разбојника и разбила и последње покушаје реакционарне клике око Мачека и реакционарног дела свештенства и других фашистичких и профашистичких организација које су хтеле да разоре јединство хрватске омладине. Својим масовним учествовањем у народно-ослободилачкој борби, у демонстрацијама против Мачека и краља, стопроцентним гласањем на изборима за НОО-е, хрватска омладина показује се спремном да се бори заједно са српском омладином и омладином осталих народа Југославије, под вођством маршала Тита, до коначне победе и ослобођења федералне Хрватске у демократској Југославији.

ИЗ НАШИХ ФАБРИКА

Ударничким радом подиже се наша индустрија и наш саобраћај. У том раду истиче се нарочито омладина. Њени напори повећани су особито у току Светске омладинске недеље, а појачаваће се и даље. Свуда омладина продужава своје радно време, оспособљава, досад неупотребљиве, радионице и фабрике, прикупља стари материјал и својим залагањем даје јак потстрек свима осталима.

Бранко Цвијовић из фабрике мотора у Раковици ради истовремено на пет машина. У фабрици „Рогожански“ омладинци Глигоријевић и Ивић оправили су стари дребанк и Глигоријевић је одмах позвао ударника Савића на такмичење.

Из фабрике „Мињон“ 20 омладинаца отишло је у Срем. Да рад не би због њиховог одласка трпео остали су продужили своје радно време за два сата. У фабрици „Бата“ ради се на оспособљавању машина за отварање једне нове радионице и на том се послу остаје и по пет часова преко одређеног времена. У Краљеву омладинци такође прековременим радом оспособљавају нове просторије.

Група омладинаца, рудара, на први дан Светске омладинске недеље извела је ударнички подвиг вадећи 309 тона угља. Омладинци из рудника „Костолоц“ изабацили су прековременим радом 13 тона угља и наменили га рањеним друговима по болницама. Код Крушевца је изграђен један мост и одмах пуштен у саобраћај. У крушевачкој ложоници омладинци, подељени у 6 група, такмиче се међу собом и са старијим друговима. Ударна тројка Милорада Цветковића за 30 часова оправила је три вагона и један размонтирала, док је седморка Б. Недељковића поправила две локомотиве шест пута брже, него што су раније биле поправљене. Омладинци са чачанске станице до сада су дежурали у две смене по 24 часа. Сада они од свог слободног времена по десет часова дневно проводе на оправци моста.

Ради штедње новог материјала по многим фабрикама прикупља се старо гвожђе. У фабрикама у Крагујевцу и Ужичу омладина, после свакодневног рада сабира стари материјал и прерађује га.

У Зајечару је у току припремне недеље оправљено 14 локомотива. У једној нашој текстилној фабрици за шест дана израђено је 470 бала штофа, што одговара количини од које би могло да се обуче 7.980 војника. Цело одељење за влечење те фабрике радило је једном 17 часова без одмора. Омладинка Вера Недељковић изтакла је за један дан радећи на два разбоја 82 метра штофа. У фабрици „Вистад“, у Ваљеву група омладинаца свршила је један хитан посао за 36 часова непрекидног рада.

Кад погледамо резултате наше радничке омладине видимо са колико озбиљношћу она схвата „Недељу пролећне офанзиве“ и са колико воље и подата приступа решавању постављених јој задатака.

Дело са ручак

О ГРЧКОЈ ОМЛАДИНИ

За прославу Светске омладинске недеље дошла је у Београд и делегација ЕПОН-а. У разговору са нашим сарадником, вођа грчке омладинске делегације Никос Акритидис одговорио је следеће на постављена питања:

Какав је био развој и каква је организација вашег омладинског покрета?

ЕПОН (јединствена свегрчка организација омладине) основана је фебруара 1943 год. после већања 10 организација омладине, које су се оснивањем ЕПОН-а растуриле, а њихови кадрови прешли у јединствену организацију ЕПОН-а. Оснивања ЕПОН-а је један од највећих успеха и победа грчке омладине. Ова јединствена организација са својим узвишеним циљевима и задацима шири одушевљење међу омладинцима и омладинкама у њиховој борби за ослобођење своје отаџбине и за идеале напредне омладине: радост, здравље, образовање, културу и права. За врло кратко време под заставом ЕПОН-а сакупило се око 100.00 чланова, који ће радити на остварењу идеала омладине. Од оснивања ЕПОН-а, учешће омладинаца у партизанској борби много се повећало из редова градске омладине и борба младих нараштаја узима све масовнији карактер. Руководни орган ЕПОН-а је Централни комитет, кога сачињава 20—25 чланова. Ц.К. бира председништво Ц.К., које има 7—8 чланова. Виши руководећи орган је веће које бира Ц.К. Централни комитет руководи 11 комитета области, а ови руководе покрајинским комитетима.

Који постављени циљеви и који принципи руководе ЕПОН у његовој борби?

Први и најглавнији циљ ЕПОН-а је био борба против туђинског завојевача, борба за слободу отаџбине, борба за коначно истребљење фашиста у земљи и ван земље.

ЕПОН је демократска организација и у погледу њеног састава и у погледу њених тенденција што се тиче политичког решења у Грчкој. Она се бори за демократију, на коју се ослања народ. Она није партија, нити је некаква партија руководи. Она сарађује и сарађиваће са сваком партијом и групама партија које се боре са истим циљем. ЕПОН жели да се у Грчкој политичка ситуација развија нормално, демократски и да се народу препусти решење унутрашњег уређења проблема. ЕПОН је такође и организација која се бори за мир и жели да се успоставе мирољубиви односи међу свим народима, а нарочито међу народима и омладином Балкана. Најзад, ЕПОН јесте и остаће антифашистичка организација, јер верује да једино коначним истребљењем унутрашњег и спољашњег фашизма, омладина може да живи без страха од новог рата и да радећи на обнови земље створи један нови, срећнији и слободнији живот. Поред тих циљева, ЕПОН се бори и за време окупације, бори се и бориће се за правна потраживања омладине, за њено здравље, срећу, за заштиту деце, за образовање ван школе и у школи, итд.

Спрема ли се грчка омладина за II светски омладински конгрес?

ЕПОН је позвана и учествоваће на Другом конгресу светске омладине, ма да су последњи догађаји у Грчкој (догађаји у Атини) отежали конкретне потхвате у вези са тим. У међувремену не знамо шта се у Грчкој збило, јер смо већ месец дана ван наше земље.

Који с резултати постигнути и колики је удео грчке омладине у народно-ослободилачкој борби?

Укратко, могли би да кажемо следеће:

ЕПОН даје ЕЛАС-у стотине хиљаде бораца, а 8.000 њених најбољих синова чини узорне редове бораца ЕЛАС—ЕПОН о којима ће историја народно-ослободилачке борбе забележити светле редове. ЕПОН је руководила велике и крваве манифестације у Атини против шовинизације (24 фебруара и 5 марта). Оваквом борбом грчки народ и омладина успели су да спрече и отстране опасност истребљења грчког народа. Сматрамо да треба да напоменемо да ниједан

грчки војник није учествовао у борби на источном фронту против ослободилачке Црвене армије, ЕПОН је била у првим линијама у народној борби против опасности уништења и истребљења грчког народа од глади.

Својом борбом, студенти и омладинци захтевају и добијају мензе, додатке, плату дневнице у намирницама, итд.

Који су ваши утисци из наше земље?

У Југославију смо дошли са великом радошћу. Одушевљени смо дочеком другова из омладинских организација. Убеђени смо да нас сви омладинци и омладинке ЕПОН-а завиде што на мсе дала прилика да посетимо Југославију. Они са нестрпљењем и одушевљењем прате тешке и крваве борбе које воде херојски југословенски народи и њихова омладина. Бојимо се да нећемо моћи да вас убедимо колико грчки народ и његова омладина воли вашу земљу и ваш народ. Када вам се буде дала прилика да упутите своје делегате у Грчку, што ми сви желимо да буде чим то прилике допусте, видећете колико љубави и дивљења гаји наш народ и омладина према вама. У Атини, а и у другим градовима, између осталих натписа и парола које су биле исписиване за време окупације, многе говоре о вашој херојској борби. Ово су исписивали омладинци ЕПОН-а уз опасност по живот. Име Тита, које за нас претставља борбу коју води ваш херојски народ и тежње за демократском федеративном Југославијом, свуда је исписано. Истина је, да још не познајемо потпуно добро и изблиза како ради УСАОЈ, како је организован, његове методе рада, проблеме којима се бави, али смо убеђени да ћемо све то ускоро сазнати и на тај начин боље упознати југословенску омладину. Осим тога, како се сличним проблемима бави и наша омладина, ваше искуство ће нам бити драгоцен.

Какве су припреме грчке омладине за прославу Светске омладинске недеље?

Не знамо ништа о припреми међународне светске недеље, јер смо већ дуго ван Грчке.

Какви су односи грчке омладине са омладином балканских народа?

Наши односи са омладином осталих народа Балкана напредовали су нарочито после Првог конгреса у Скопљу. Нажалост, и ви, а и остали омладинци Балкана, као и ми, били смо за све ово време отсечени једни од других и мало знамо о нашим организацијама. Ратна ситуација, окупација и друге околности нису помагале развоју наших односа. Али од сада, уверени смо да ће се све побољшати, а први корак томе је конференција претставника Југославије, Албаније, Бугарске и Грчке, која је овде одржана. Томе ће врло много допринети и издавање билтена, а омладински балкански конгрес биће свакако сјајна тачка за испуњење тежњи балканске омладине на путу чврстог узајамног упознавања, сарадњу и развој најужих веза балканске омладине.

Шта мислите о потреби и задацима једног централног балканског омладинског листа?

Билтен који ће се издавати, током времена ће се претворити у један лист балканске омладине. У његовим страницама, омладинци и омладинке видеће како су се борили и како се боре балкански омладинци против окупатора. У том листу ће се такође видети и акције омладине на свим пољима делатности. Балканска омладина ће видети колико је њена борба заједничка, као и жртве, идеали и тежње. Наш лист ће много помоћи да се развије узајамно упознавање омладине и да се усаврши дух развртка и пријатељских братских односа. Убеђени смо да ћемо то постићи. Сада, када се приближава велики дан потпуног истребљења хитлеризма и када се окончава унутрашња борба против фашизма, дужност нам је да водимо правилним путем нашу омладину. Било би издајство према десетинама хиљада омладинаца и омладинки, који су дали оно што је најдрагоценије — своје животе — када њихову борбу не би завршили до краја.

С Е Т В А

У припремама за Светску омладинску недељу формиране су нове радне јединице по свим окупацијама Србије, а већ постојеће су учвршћене.

У округу врањском; у прешевском срезу формирано је 14 радних чета, које броје 427 омладинаца. У срезу масурничком формирано је 6 радних чета, а у срезу пчињском формиран је један батаљон од пет чета са укупно 215 омладинаца. — У округу ваљевском образују се радне јединице према потреби, за извршење конкретних задатака. Ове јединице нису велике, броје око десет до двадесет омладинаца и раде на поправци путева, школа, домова и имања за чију обраду недостаје радна снага. У округу моравском, у срезу левачком формирано је шест радних чета са 240 омладинаца; у срезу моравском формирано је осам радних чета са 183 омла-

но је два хектара. На другој моби десет омладинаца су се поделили на две групе да би се такмичили и изриљали шест ари. У срезу драгачевском, у Гучи, 33 омладинца и омладинки прериљали су за 664 радна часа 8.221 квадратни метар земљишта. У срезу качерском, само у току 21 марта, 230 омладинаца је дало 470 радних дана. Окопано је триста комада лозе, поорано три хектара земље, изриљано 34 ара, окопано 109 комада шљива, избачено на њиве 60 кола ђубрета, засејано 200 кгр. кромпира. — У Јагодини радна чета која броји 80 омладинаца ради на државном земљишту и успела је да у току једног дана засади око 7.000 ојака кромпира. У селу Шуљаковцу (срез белички), на иницијативу омладине, читаво село је почело да пошумљава голети испод села. До сада је засађено 8.000 багремова. На државном добру Добричево (срез раванички) радна чета је изорала за један дан седам хектара, премашивши тиме дотадашњу норму од четири хектара. — У округу зајечарском новоформиране или учвршћене радне чете ударнички су се бациле на пољопривредне радове. Тако су у Књажевцу радне чете дале 2.720 радних часова на риљању башта и обради имања палих другова. У току 21-ог марта, радна чета Књажевца дала је 684 радна часа на обради земље за војску. У срезу заглавском, имају радне чете 2.400 радних часова у раду на имању за војску и имањима другова који се налазе у војсци или на раду. 21-ог марта, омладина среза тимочког радила је на вађењу багремових садница које ће се употребити за пошумљавање. У Неготину радило је 56 омладинаца на резању воћака у школи „Буково“ и дало 135 радних часова.

Ужичка омладина носи храну за Санцак

динца; у срезу раваничком осам радних чета са 300 омладинаца; у срезу деспотовачком 4 радне чете са 120 омладинаца. У округу зајечарском учвршћене су и формиране радне чете у срезу заглавском (десет чета и један батаљон), у срезу тимочком (17 радних чета), у срезу зајечарском (20 радних чета и један батаљон), у срезу бољевачком (20 радних чета), у срезу неготинском (10 радних чета), у срезу борском (15 радних чета). — У Крушевцу је формирана радна бригада од четири батаљона.

Новоформиране радне јединице раде углавном на сетвеним радовима. У прешевском срезу (округ Врање) радне јединице обрађују 25 партизанских башти. У Ваљеву су само у току једног дана, 23 марта, 4.710 омладинца и омладинки узорали 487 хектара и 64 ари. На орању је радило 782 плуга. Окопано је 15 ари воћњака; обрађено 28 партизанских башти, засејано 12 хектара и 470 ари земље и утрошено 2.072 кг. семена; засејано је 410 леја лука, окопано 30 леја; ископано 350 кг. шаргарепе; изриљано 17 травњака; окопано 788 воћака; засејано 300 топола и посејано 723 кућице кромпира. Поред тога омладинци су радили на оправци путева, мостова и зграда. — У чачанском округу ударнички рад на обради земље узео је велики замах. У срезу трнавском омладина је 21 март посветила обрађивању земље. У селу Лазу 15 омладинаца и омладинки за један дан припремили су за орање три њиве и изриљали једну башту; у селу Виљуши 10 омладинаца и омладинки изриљали су за 60 радних часова њиву од 18 ари; у селу Бечњу радна чета је дала 194 радна часа и за то време поткресала 440 комада шљива, изриљала 9 ари земљишта код кућа погинулих и сиромашних. У току једног дана једна тројка је извукла 20 кола ђубрета на њиву. У истом селу организовано је 8 моба на којима је била ангажована сва сеоска омладина. Једном мобом, на којој је било девет плугова, за 45 радних часова поора-

Међународна омладинска недеља у Бугарској

21 марта почела је прослава међународне омладинске недеље, која има за задатак да се допринесе што више уништавању фашизма. По примеру совјетске омладине и омладине Бугарске латила се оружја и није га испустила из руку све док нису уздрмани темељи фашизма. То се нарочито манифестовало 9 септембра прошле године, када је срушен полицијски и фашистички административни апарат у Бугарској. Бугарска омладина доказала је и још пружа доказе да је устала у одбрану свог народа и своје отаџбине. (Радио Софија).

Поводом међународне омладинске недеље одржан је јуче велики омладински збор. Збору су присуствовали намесници Венелин Ганев, Цветко Бобошевски и Тодор Павков, министар без портфеља Добри Терпешев и претставници четири политичке групе које сачињавају Отачествени фронт. У име Отачественог фронта на збору је говорила Чола Драгојчева, секретар Централног комитета Отачественог фронта. (Радио Софија).

На путу за Санцак

Омладина Србије у недељу

ПРУГА ЈЕ ЗАВРШЕНА

За један дан постављено је 700 м. пруге и тиме је норма трипут премашена

Већ неколико дана очекивали су омладинци ударници треће ударне чете зајечарске бригаде и моравског ударног батаљона да дође материјал за грађу пруге. Није било више ни једне шине, ни једног спојног дела, нити великих гвоздених клинова. А требало је поставити свега 1 км. пруге. Излазили су ударници сваког дана на пругу, очекивали шину и били увек жалосни што тог дана материјал није дошао. Подељени у групе, носили су тешке шлипере по 1 км. далеко, сатисали их и правили усеке за шину.

Првог дана Светске омладинске недеље дошао је транспорт са шинама и материјалом. Цело пре подне преносили су омладинци прагове по раскаљаној траси. Били су већ уморни. Али трчећи је носио 12 Моравца шину тешку 600 кг. и трчећи се враћало по нову. Зајечарци су укивали и намештали шине. Самостално су радили ударници; сами су мерили, постављали и израчунавали.

— Доћи ће Тира! пронело се по баракама и неописива је била радост омладинаца што ће њихово прво дело бити завршено у „Недељи пролећне офанзиве“, у недељи победе за ударнике Црног Врха.

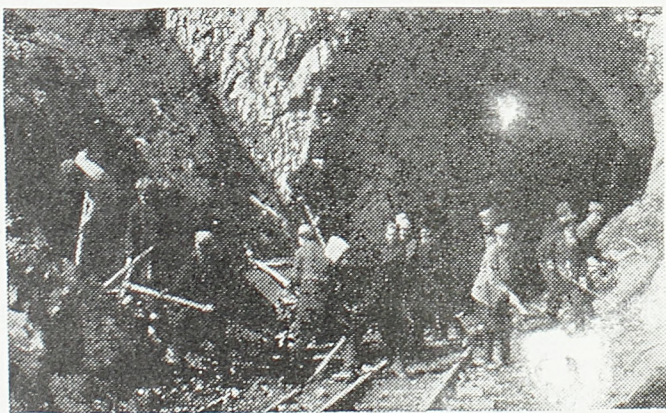
белих прагова. Пруга је била завршена!

Сутра дан цео логор на Црном Врху очекивао је долазак воза. Радосни писак значао је да Тира долази. Полетели су омладинци, дочекали узвицима први воз, окитили га јелама и украсили поклицима Титу и ударницима. Младачачко коло ударника-омладинаца и омладинки, заиграло је весело и победоносно крај локомотиве.

Стари радник са пруге, мајстор Милан Родић, био је дирнут и срећан заједно са ударницима. — Да није њих било, каже он, не би пруга била готова ни за две године. — А омладинци много воле старог Родића, јер је он заједно са њима издржао два месеца рада по мразу и међави, он их је учио грађењу пруге, био им најбољи пријатељ, јер је осетио у њима љубав за радом и несаломљиву вољу за победом. Тако су заједно радили младићи и 60-годишњи радник, заједно се борили и победили.

*

Наше бригаде су поставиле 12 км. нове пруге, подбиле туцаником 7.800 м., учврстиле 4.200 м., а поправиле старе 1.700 м. Све су то постигли са 15.930 радних дана.

Тунел је оспособљен

Омладинац Милисав Токић из Ниша, дојуррио је радостан на пругу и преносио заједно са друговима из моравског батаљона прагове и шине.

До касно увече остали су ударници моравског и зајечарског округа на раду. Радили су по мраку: последња шина је постављена када се спустило вече. Срећни, саопштили су тада свим омладинцима да су пребацили рекорд: поставили су 700 м. пруге. Тачно до барака долазиле су две црне траке гвоздених шина преко нових,

Три дана се радило на избацавању земље, када се улаз у тунел срушио. По 2 км. гураки су вагонети са земљом и шинама, или су ударници на својим леђима носили тешке прагове. Кад међава нанесе сметове морали су да чисте снег по 5—6 км. и да у ледену, смрзнуту земљу намештају прагове. И нису поклекли. Победили су све препреке. Своју победу увећали су тиме што је она дошла у први дан „Недеље пролећне офанзиве“.

В. Влатковић

УДАРНИЦА

Било је то у Бешки. Један батаљон банаћанске радне бригаде одржавао је уобичајену недељну конференцију. Расправљало се о потребама и начинима да се побољша рад. На крају командири чета изнели су рад четних ударника. У све четири чете било је доста ударника. Међутим, у III чети нашао се редак ударник. Била је то омладинка Бисерка Стојанов. Она је обрала за један дан десет врста кукуруза и то једном руком, јер другарица Бисерка има само једну руку. Одушевљена омладина затражила је да види младу банаћанку, која је без руке дошла у Срем да и она помогне у великом послу. Узбуђена, изашла је ударница без руке на позорницу. Све се утишало да чује шта ће она рећи. А она је тихо казала.

„Ја сам врло срећна и радосна што сам могла, иако немам једне руке, да допринесем заједничком омладинском раду.“

ЗА ЈЕДНО ВЕЧЕ ИСПРЕДНО 7 КГР. КУЧИНЕ

У селу Стублини, округ лесковачки, радна чета од 24 омладинке отишла је на прело у једну партизанску породицу, где је за једно вече испрела 7 кгр. кучине. — У времену припрема Светске омладинске недеље, формирано је у Јабланици (округ лесковачки) још 7 радних омладинских чета од 517 чланова, тако да до сада у Јабланици укупно има 1797 радника-омладинаца. У селу Гајтану формиран је још један радни батаљон од 200 радника. — Пусторечка омладина у времену од 19—21 марта одржала је 52 конференције са 2283 присутна лица. За то време сакупљено је 27716 динара за делегате који ће ићи на Светски омладински конгрес. Формирано је и неколико нових радних чета, тако да сада у Пустој Реци има 187 радних чета, које свршавају многе пољске и остале послове.

10 марта из Крушевцу отишла је у вези са недељом. Тога дана двористи, оппољали 40 арица раду било је успешно да допосао.

Поред осталих дова, које навн омладинци, вјау току ове н

ЗА ДВЕ УД

У постављени квиру прославске недеље, зје већ 47 удавд словима. Такојнику (срез бд избачено за 2С дело борских хн зајечарском, пд талона радилни њи. Ударна шш на (срез зајече ла на руднику угла је норму угла. Ударници „Црни“ из ЗаЕ 48 часова раддв часова. Омладвског раде на њу багременово имања друговот пакета, чишће путева, оправас у рудницима, ам културно-просоо показали резузе (у Зајечару ин уметничких рад зидних новинашн Округ зајечарв: вољних даваллв

РАДА РАСНРЧН

Пиротска радна бригада

НАШИ СТАХАНОВЦИ

Индустријском подизању наше земље током последњих 25 година посвећена је слаба пожња. У рат смо ушли са недовољно јаком индустријом, а током рата она је великим својим делом онеспособљена. Тај недостатак наши радници надокнађују извлачењем максимума из машина у што краћем времену.

Омладинац Бранко Цвијовић из Индустрије мотора у Раковици постигао је бољу норму од руских стахановаца. Док је у Русији за

израду клипова, које он прави, потребно 16 минута, он тај посао обавља за 12 минута. На тај начин он са једном машином постиже оно за шта су иначе потребне три и таквим својим радом чини да капацитет производње расте без повећања техничких средстава, што би моментално било немогуће.

Овај ударник је сада послан у Хрватску да нас као делегат претставља код братске хрватске омладине у току Светске омладинске недеље.

У ложионици је оправљена једна локомотива и четири вагона

У парафинској ложионици оправљена је за један дан ударничким радом једна локомотива и четири вагона. У току првог дана Светске омладинске недеље у парафинској фабрици штофа продукција се попела на 120 бала штофа. У срезу величком округа моравског засађен је 6831 оцак кромпира. Најбоље се показао Титов рејон, који је на крају рада добио прелазну заставицу. Најбољи ударник био је Драган Милосављевић. У срезу депотовачком код села Витанца направљен је пут у дужини од 300 м. Омладинци рудника Бељака у прековременом раду су извадили 1,5 хиљаду кгр. угља. У фабрици штофа у Параћину другарица Вера

Недељковић на два разбоја изоткала је 82 метра штофа. Омладинци и радници фабрике стакла ради 2 сата прековремено: једне вечери они су од 8—1,30 часова ноћу превозили камионима песак и попунили један део пута. У срезу левачком 10 омладинаца за два дана рада исекли су 40 м. дрва. Омладина округа Моравског прикупила је у току три дана за УСАОЈ 1 милион динара. 80 омладинаца и омладинки Јагодине у рану зору, са заставом и песмом, отишли су на рад са трактором: они су засадили 60 ари кромпира. Радна чета Добричева изорала је за један дан седам хектара, док се просечно оре четири хектара.

Ударна петтепнице коју сав Косић, Добрићко Чајић, Велеван Млађеновондан дан посаовсратној Југославос пет пута вишешзмонтирали расқ однеи је у ститно место построосаме направимнабрзог рада рудкрвариле. Алиндним рукама расқ био готов.

И пролећне офанзиве

КМИЧЕЊЕ У ВОЈСЦИ

ди Сталне чете у лт су такмичење крм оmlадинском (ана очистили су ли бзшту и пори мље. Другова на а 15, али су ипак ћи обаве сав тај

припрема и ра- оmlадина изводи, ди решили су да је посвете наро-

ДАНА 47 ИНА

плану рада у о- ветске оmlадин- рски округ дао а на разним по- у Борском руд- и) у топионици а 20000 кгр. — ника.. У срезу другарица II ба- 72 часа у кухи- ка села Звезда-) која је ради- ездану превиси- 3 на 21 вагон одор Дишковић а за последњих без прекида 35 округа зајечар- ту воћака, сеја- в. Трајивању р. скупљању тана. оправци окомотива, раду еном послу. На м пољу они су а изложбама ба фотографија, и оmlадинских изом приредаба. има 356 добро- рви.

И СУ ЉЕНИХ У

ужичке ложио- вају Миливоје Божовић, Цвет- Јокић и Радо- авила је за је- који би у пред- било потребно ена. Они су ра- ну скретницу и војђе, а на ње- и нову коју су бог напорног и им отицале и су раскрваље- док посао није

читу пажњу обуци у руковању о- ружјем и фискулатури.

Ноћу између 14 и 15 марта у 12 часова дат је знак за узбуну. Ру- ководиоци су хтели да испитају спремност наших војника у слу- чају изненадног ноћног покрета. За мање од три минута сви су вој- ници били на зборном месту под пуном ратном спремом. Друг Ми- лош Степановић и Борисав Јова- новић успели су да за минут и по наместе постеле и потпуно спрем- ни буду у строју.

За наше борце

Оmlадина среза младеновачког је у оквиру такмичења Светске оmlадинске недеље, повела акцију за сакупљање дрва за рањене бор- це у војној болници у Младенов- цу. Она је са много љубави и по- жртвовања отпочела овај рад до- казујући да увек мисли и цени жр- тве својих рањених другова.

Сакупљено је до сада 13 куб. м. дрва. Као најбоље од свих села по- казало се Међулужје, које је дало 3,5 куб. м. дрва. У овом раду нај- активније су биле: Цана Илић и Олга Павловић. Друг Милан Ми- лојевић се добровољно пријавио да потера та дрва у Младеновац.

Оmlадина фабрике цакова ради- ла је прекомерно на превлачењу шест кубика песка и 1000 кгр. кр- ча за изградњу сале за приредбе.

КАПАЦИТЕТ РАДА ПОВЕЋАН ЗА 100%

У готово свим радионицама у Пироту, у току Светске оmlадинске недеље, рад је повећан за 100%. Поред тога пиротска оmlадина, сврстана у своје радне чете и ба- талоне, са ашовима и мотикама, уз песму рано ујутро одлазила је на рад. Петсто педесет оmlадинаца и оmlадинки за један дан окопало је 500 кгр. лука и засејало површину од скоро два хектара. Једна група од 68 оmlадинаца у међувремену је ископала канал од 100 м. 1 метра дубине и 1 метра по ширини. Тог истог вечера, дилетантска група радне бригаде дала је успелу при- редбу. У Нишави радиле су 22 марта 22 радне чете од 800 чла- нова и завршиле рад у расадници- ма и уређивању домова и башти. — Као резултат припрема за Светску оmlадинску недељу у Пироту, би- ло је свечано формирање I пирот- ске радне бригаде, која ће имати за задатак да својим ударничким радом у позадини допринесе из- градњи земље и победи на фронту.

ОФАНЗИВА ПРОТИВ НЕПИСМЕНОСТИ

У „Недељи пролећне офанзиве“ оmlадина среза прешевског (округ врањски) развила је живу актив- ност не само на формирању радних чета које оправљају путеве, секу дрва, скупљају семе за пошумљава- ње, оправљају јавне зграде, обра- љују партизанске баште, него се по- ред тога zaloжила на сузбијању великог зла, које је у прешевском срезу најалост развијено — не- писменост. Оmlадина среза пре- шевског у „Недељи пролећне о- фанзиве“ отворила је офанзиву против неписмености. Као први ко- рак она је основала 20 аналфabet- ских течајева које посећује 550 чланова.

ЗАВАРЕНО ЈЕ 1210 БОМБИ

У једној ваљевској фабрици „Недеља пролећне офанзиве“ знат- но је допринела порасту капацитет- а производње. — У једном оде- лењу фабрике повећала се произ- водња чивија за плугове преко 100%. Друга група ударника, која израђује завртње за мостове пове- ћала је производњу завртња једне врсте за 45%, а других 60%. У другом фабричком одељењу, једна ударна четворка у којој се истакао Тома Станковић повећала је капа- цитет заваривања за 100%. Сам Станковић заварио је 1110 комада бомби. Али Живојин Спасојевић, из друге ударне групе успео је да постигне рекорд — он је заварио 1210 комада бомби.

ПРЕМАШЕНА ЈЕ ПРЕДРАТНА ПРОИЗВОДЊА

Радници једне фабрике хартије у унутрашњости Србије, успели су, да и поред недовољности радне снаге и оскудице материјала, до- стигну већ првог дана Светске оmlадинске недеље, предратну нор- му производње.

Досадашња норма производње тиме је знатно надмашена. Смена: Станко Бубањ, Михајло Лазић, Братислав Гавриловић, Гојко Га- вриловић, Танаско Вукомановић, У- рош Мајсторовић и Мирољуб Кр- њић израдили су 3.400 кгр. харти- је, док је до сада просечно изра- љивано у току једне смене 2.800 кгр. — На малој папир машини која је просечно давала 1.700 кгр. израдили су оmlадинци Сенић, Прекић и Пештерац 1.300 кгр.

СА 50 КГ. НА ЛЕЂИМА ОД УЈИЦА ДО НОВЕ ВАРОШИ

Када је II бригада оmlадинаца 22 марта полазила из Ујица за Нову Варош развило се такмиче- ње ко ће више понети намирница на леђима. Пожешки срез се ту истицао. Милан Савровић понео је 36 кгр., Драган Барбатовић 40 кгр., Станиша Васовић 42 кгр., Милан Пантовић 43 кгр., Момир Јањић 45 кгр. и Миомир Јешић из Годовика 50 кгр. — Поред оmlадинаца пријавио се и 55-го- дишњи стари ратник, из Годовика, да иде са оmlадином и да понесе 25 кгр. жита.

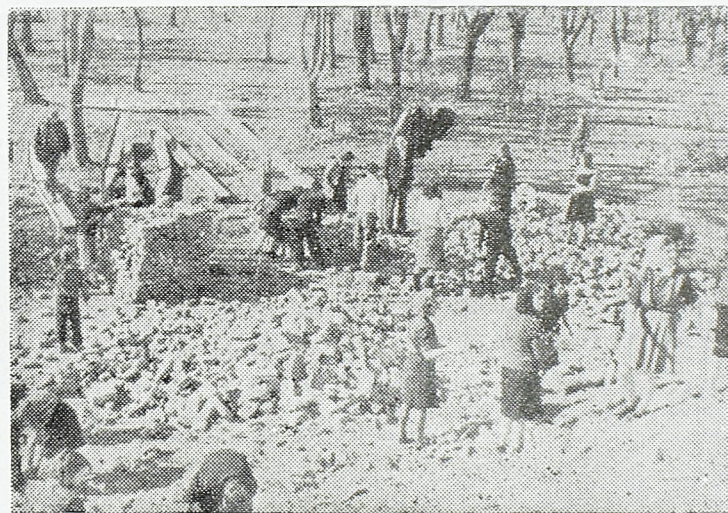

ЂУРА ВАЈЦ

Са банатском радном оmlадином која је дошла на бербу кукуруза у Срем, дошло је много оmlадинаца и оmlадинки. Дошло их је из Ср- бије — да заједно са сремском оmlадином оберу кукурузе и тиме обезбеде сутрашњи хлеб.

Ала јединствен случај борбене воље и свести показао је оmlади- нац Ђура Вајц. Са банатском рад- ном бригадом „Стевица Јовановић“ кренуо је и он — иако скоро пот- пуно слеп, да својом снажном во- љом и великом свешћу припомогне у том великом подухвату нове, рад- не и борбене Титове оmlадине. Већ првога дана зашао је он у бразде необраних кукуруза и једва нази- рући клипове вредно је брао ску- поцено зрнелје. Радио је улажући све своје снаге и успех није изо- стао. Увече, када се на састанку

радне бригаде изнео и похвалио рад јединица и појединаца, и Ђу- ра Вајц је био похваљен. Али, није био ударник. А он је то желео, знао је да бити ударник значи нај- веће признање једном оmlадинцу. И Ђура је показао својим приме- ром у чему је права суштина удар- ништва. Он се досетио да би нек- им другим радом могао више ко- ристити и сутрадан се с много во- ље и полета прихватио другог по- сла. Он је претоварио корпе о- браног кукуруза у магацине и тога дана је подигао 980 корпи са ко- ла. За три дана ударничког рада, Ђура Вајц је подигао 2240 кор- пи. — Тиме је постао ударник и још више: он је постао пример пра- вог оmlадинца за којег нема ника- кве сметње кад је потребно да се помогне својој земљи.

Чачавска оmlадина крчи рушевине

ТРОДНЕВНИ РАД ОД 19 ЧАСОВА

Оmlадинац Живојин Стојан из среза звишког, округ пожаревач- ки, већ прва три дана оmlадинске недеље радио је неуморно по 19 часова на дан у централу и решио да истраје тако све до краја не- деље. Цео пожаревачки округ са својом оmlадином огледа се у у- дарничком раду. 22 марта, у Но- вом Костолцу, округ пожаревачки, друг Лука Филиповић, лимар и другарица Мара Радосовић, руко- водилац пионира, уз њихову помоћ, за 1 сат изbacили су 5 вагона угља. Седамдесет оmlадинаца из Млаве јавило се добровољно за да- вање крви. Ударник Драгомир Жу- њић из села Нереснице сам је при- купио 3000 кгр. гвожђа. Оmlади- на Пожаревца написала је 60 пи- сама друговима и другарицама у савезничким земљама, а оmlадина Хомоља шаље Комсомолу на по- клон народну ношњу.

Марко Шимунић — ударник

Како се ударнички ради на из- градњи своје земље показао је оmlадинац Марко Шимунић, бравар ћупријске ложионице.

Стари мајстори су рекли да је за локомотиву серије 58 потребно 10 сати рада. Пумпа је била по- кварена, апарати нису црпели во- ду, испуцале лукне су цуриле, веза између тендера и локомотиве је била искидана. Потребан матери- јал је за ову недостајао. Па ипак под његовим рукама су оздравиле и лукне и пумпе. Место чистог оло- ва он је стапао легуре из олова и другог материјала, место тврдог специјалног картона послужила је стара крпа. Затим је и веза била поправљена, апарати подмазани и локомотива серије 58 је весело пи- снула у сенци црних ложионичких зидова.

Стари су погледали на сат који је показивао да је десеточасовни посао свршен за четири часа.

Перић Мирослав

Из Зајечара

25 МАРТ - ДАН ФИСКУЛТУРЕ И СПОРТА

У оквиру прославе Светске оmlадинске недеље одржана су у недељу, 25 марта на игралишту бивше С. к. Југославије, велика спортска оmlадинска такмичења.

Преко 12.000 гледалаца присуствовало је овој смотри спортске оmlадине Београда, која је прослављала свој дан физкултуре и спорта.

И заиста, човек који је јуче први пут отишао на спортско игралиште, не знајући програм приредбе, већ после првог погледа на терен и трибине осетио би присну повезаност публике са такмичарима, осетио би да и трибине, и стајање и тркачи и фудбалери — заједно учествују у великом празнику младих.

IV—XII РЕЈОН 3:2 (1:1)

По дивном сунчаном времену прослава је отпочела пријатељском утакмицом оmlадинских фудбалских репрезентација IV и XII рејона. Фудбалска екипа XII рејона састављена је од радника Индустрије мотора, од оmlадинаца — ударника, који су самопрегорним залагањем и прекоревеним радом повећали капацитет фабрике и премашили све раније норме. Упркос тешког физичког рада, они су успели да играју свој тим и да пруже складну и лепу игру. Победила је репрезентација IV рејона, која је у првом полувремену била надмоћна, а у другом ефикаснија пред голом. Резултат од 3:2 (1:1) реалан је. И једна и друга страна имале су већи број повољних ситуација пред противничким голом. Први гол дао је Хара (IV рејон). Изједначио је Панћић, после једне вреле и смишљене навале. Затим Печенчић-млађи даје два гола за IV рејон, а Ранковић пред крај игре смањује резултат на 3:2.

Ове две екипе одиграће финалну утакмицу међурејонског оmlадинског такмичења у фудбалу 28 марта као предигру утакмице између „Црвене звезде“ и албанске фудбалске репрезентације.

КРОС-КОНТРИ 500 МЕТ.

У одмору, између два полувремена међурејонске утакмице, трчале су другарице крос-контри трку на 500 м. Победила је Гарај Олга (I рејон) у времену 1,47. Победница са великог оmlадинског крос-контри трчања на Калемегдану, Љиљана Аћимовић из X рејона, стигла је друга, свега једну секунду касније. Трећа је стигла Милошевић Софија (VI рејон) која је претрчала стазу у времену 1,52. Четврта је стигла Николић Милица (I рејон) у времену 1,54; а затим Најдановић Наталија и Ђорђевић Босиљка (обе из VI рејона).

Тиме су оmlадинке VI рејона дале три своје такмичарке на првих шест места, I рејон две такмичарке од којих једну са најбољим временом, а X рејон једну. Ако се време, постигнуто у овој трци упореди са временом из крос-контри трчања на Калемегдану, види се колики су успех и напредак у спорту постигле наше оmlадинке, од којих је већина оба пута трчала.

После завршене трке прве три такмичарке снимљене су за филмски журнал.

60 МЕТАРА

На 60 м. трчале су другарице испод 16 година, а затим другови истог узраста.

Од другарица победила је мала Аксентијевићева из I рејона, која је постигла време 9,6.

Друга је стигла Животићева из II рејона, но она је, не познавајући правила, прекорачила стазу код 40-ог метра, и тиме је дисквалификована.

Друго место заузела је Софија Милошевић из VI рејона, у времену од 10 секунди, а трећа Дукић Олга (VIII рејон) у времену 10,4.

Такмичари до 16 година на 60 мет. стигли су на циљ следећим редом:

Први, Славковић Љубомир (VIII рејон), у времену 8,2.

Други, Н. Стефановић (III рејон) 8,3.

Трећи, А. Шпет (VIII рејон) 8,6. Четврти, Б. Раковић (II рејон) 9 секунди.

Пети, Б. Хубнер (II рејон) и Шести, Н. Ранђеловић из VI рејона.

Ако се узме у обзир велики недостатак спортских реквизита, шпринтерница и дресова, затим недостатак тренера и тешке прилике за тренинге, — време, које је постигнуто показује велику вољу наших младих другова и другарица, који су до јуче били пионири, за физичким усавршавањем и учешћем у спортском животу.

ОДБОЈКА

По завршеној фудбалској утакмици одржана је финална утакмица оmlадинског међурејонског такмичења у одбојци, између VIII и XII рејона.

VIII рејон лако је савладао свога противника са резултатом 15:6. За VIII рејон одлично су играли Зец Живојин и Секулић Љубиша, док су Минић и Ратковић подбацили.

100 МЕТАРА

За време ове утакмице трчали су другови од 16—18 година на стази од 100 метара. Победио је

Јовановић из III рејона, који је постигао време 12,2. Други Језерник (II рејон) 12,5; трећи Радвановић, 13 секунди, четврти Богдановић (XI рејон) 13,1, пети Ђорђевић (XI рејон) и шести Ђурковић из VI рејона.

На 100 метара другови изнад 18 година постигли су следеће резултате:

Победник Мика Минић (VIII рејон) у времену 12,2. Други је стигао Јовановић (X рејон) у времену 12,6. Трећи је Арсенић (IX рејон) у времену 13 секунди. За њима Рајлић (III) и Миланковић (IX рејон).

Занимљиво је да су оmlадинци испод 18 година у овој дисциплини постигли исто време као и њихови старији другови.

1.000 МЕТАРА

Најинтересантнија трка била је крос-контри на 1000 м., у којој су учествовали другови до 16 година — већином пионири. Време, које су ови мали такмичари постигли изненадило је.

Први је стигао Станић (XIV рејон) у времену 3,13.

Други, Живковић (II рејон) у времену 3,16.

Трећи, Девечарски (VIII рејон) у времену 3,19.

Затим су по реду стизали: Шпет (VIII рејон), Славковић (VIII рејон),

Две такмичарке

јон) и Јовановић (IX рејон).

VIII рејон пласирао се са 3 прва места, а XII рејон је дао најбоље време и победника.

Крос-контри трку на 1000 м. оmlадинци (од 16—18 година) добили је Кершевић из III рејона у времену 3,03.

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА—БЕОГРАД 3:3

Уместо репрезентације Софије, која је у последњем тренутку отказала гостовање, „Црвена звезда“ играла је са репрезентацијом Београда, састављеном на самом терену. Публика је била пријатно изненађена одличном игром репрезентације Београда, у којој су најбољу игру дали Ловрић, Дреновац, Савић, Шапинац и Пејчиновић.

Репрезентација Албаније, која је требало да наступи у другом полувремену, појавила се на терену да поздрави публику, пошто изнурена напорним путем није била у стању да наступи. Оду

шевљене овације албанском тиму израз су топлих симпатија нашег народа према јуначком албанском народу и израз узајамног поверења свих балканских народа.

ПИНГ-ПОНГ

Прослава дана физкултуре спорта завршена је финалним такмичењем оmlадинаца и оmlа-

Момент са утакмице у одбојци

КРОС-КОНТРИ 1.500 МЕТ.

У полувремену утакмице трчале су другови изнад 18 година крос-контри на 1.500 м.

Победио је Прибић (VIII рејон) у времену од 4,48, победник на 1.500 из великог крос-контри трчања на Калемегдану.

Други Ђорђевић (II рејон) у времену 4,51 — такмичар који је и на крос-контриу на Калемегдану стигао други.

Трећи Балтић (VIII рејон), затим Папић и Вукалић.

У наставку фудбалске утакмице најпријатније изненађење била је сјајна одбрана голмана Бијељића. Бранио је неодбрањиве лопте.

„Црвена звезда“ разиграла се тек пред крај игре, али није успела да победи снажан тим свога противника. Утакмица је завршена с резултатом 3:3. Голове су дали: за „Црвену звезду“ Језеркић 2 и Томашевић, а за Београд Дреновац, Савић и Пејчиновић.

Др. Лалић судио је коректно.

БАЦАЊЕ БОМБЕ

У такмичењу бацања бомбе које одржано у суботу по подне, од оmlадинаца најбољи је био Шевич (XI рејон) који је бацио 44,5 метара. Оmlадинка Аксентијевић (I рејон) бацила је 19,50 метара, и тиме победила остале другарице.

ФУТБАЛСКИ СУСРЕТИ

У Ваљевоу су 18 ов. мес. одигране две интересантне утакмице. У првој игри среле су се репрезентације Ваљева и Обреновца. Обреновчани су после надмоћније игре победили домаће са 3:0. Голове су дали Христић (2) и Јосић Продан.

У другој утакмици састали су се тимови Артиљерског центра и „Вистада“. Артиљерски центар победио је са 1:0. Момчад „Вистада“ играла је веома пожртвовано. Сви играчи, који по цело дан раде у фабрици, играли су пожртвовано и лепо.

РЕГРУТНИ ЦЕНТАР НИШ—ЛЕСКОВАЧКА КОМАНДА ПОДРУЧЈА 4:3

У недељу је одиграна утакмица између репрезентације регрутног центра Ниш и Лесковачке команде подручја. Нишлије су однеле тешку победу од 4:3. Игра

динки за наслов оmlадинских првака Београда у пинг-понгу

Одличном организацијом, коју је спровео спортски одбор, ма савно учешће оmlадинки и оmlадинаца (преко 300) дало је врло добре резултате.

Од другарица треба истаћи Ољу Спужић, која је, иако није имала озбиљне противнике, играла у великој форми и у финалној борби лако, у два сета победила Власту Христића. Разноврсност у игри — одлична одбрана и сјајни драфови главне су особине нове оmlадинске првакиње Београда у пинг-понгу.

Велики напредак и успех показали су оmlадинци испод 16 година: З. Радовић, В. Богојевић, Л. Вујић и дванаестогодишњи Веља Јовановић (који је победио неколицину својих старијих другова). Надамо се да ће, у најскоријем времену, достићи своје искусније другове.

Финална борба водила се између Воје Ђорђевића (XIII) и Ђоке Милановића (VIII) 22:20, 13:21, 21:18, 23:25, 21:19. Поред Ђоке Милановића и Воје Ђорђевића треба истаћи играча VII рејона Јелинека, IV рејона Станковића, VIII рејона К. Цветковића, Грбића Борисављевића и Мариновића.

није била жива. Лесковачки тим показао је нешто слабију игру. На терену су се истакли Буда и Шаби.

МЕСНИ УСАОС—I ЧЕТА КОМАНДЕ МЕСТА ВАРВАРИН 6:5

Комбиновани тим месног одбора УСАОС-а и радника, запослених на изградњи моста, после равноправне игре подлегао је тиму команде места Варварин са минималним резултатом од 6:5. Победоносни гол пао је у последњем минуту игре. Најбољи играч на терену био је друг „Ђира“ који је сам дао четири гола.

ТУРНИР РАДНИЧКИХ КЛУБОВА

У недељу пре подне на игралишту Баска одржан је мали фудбалски турнир између радничких клубова. Резултати су следећи: „Слобода“—„Борац“ 4:3 (2:0) „Графичар“—„Раднички“ 3:3

Кершевић стиже на циљ

КУЛТУРНА ГРУПА ИВЕ-ЛОЛЕ РИБАРА

Трећег дана Светске омладинске недеље, посвећеном култури, 23 марта, приредила је Централна уметничка група УСАОЈ своју велику приредбу на Коларчевом универзитету у Београду. Приредби су присуствовали претставници Југословенске армије, Др. Иван Рибар, претставници иностраних омладинских делегација, омладински руководиоци и велики број омладинаца и омладинки. Приликом овог свечаног иступа, Централна уметничка група добила је име народног хероја, палог омладинског првоборца Лоле Ивана Рибара.

Приредбу је отворио друг С. Комар, председник УСАОЈ-а који је у кратким потезима оцртао значај и задатке ове уметничке групе, као и њене напоре и постигнуте резултате. Друг Комар је на завршетку рекао: „Ми смо уверени да ће другови и другарице, чланови ове уметничке групе, носити часно назив који су добили и да ће у свом раду радити исто онако, као што је то радио Иво Лола Рибар, тј. тежити свим својим снагама коначном извојевању пуне слободе и равноправности својим народима и да ће на тај начин постати средиште културно-просветног рада омладине, а тиме дати пример правилном раду омладине Југославије“.

Затим је друг претседник Др. Иван Рибар умољен да каже неколико речи. Друг Др. Иван Рибар топло се захвалио на част која је указана његовом сину и месту њега израдио љубави и поверењу омладинцима. Он је нагласно да је слободољубива

омладина била један од стубова у великој народно-ослободилачкој борби и да је она „доказала своју снагу, која је вечна и неисцрпна“. Ову снагу дала је нашој омладини неисказана љубав за слободу и отаџбину. Друг Др. Иван Рибар рекао је завршавајући свој поздрав: „Никад омладина није тако поносно ишла новим друмом, као што то данас иде, под вођством свога друга Тита. Она је велики и неисцрпиви резервоар снаге, која ће храбрити и давати потстрека не само осталој омладини данас, не само пионирима, већ и оној омладини која тек има да дође“.

Затим је узео реч друг Љубивоје Аћимовић, вођа Централне уметничке групе УСАОЈ-а — Ивана Лоле Рибара, и дао обећање у име осталих чланова да ће часно носити име свог великог палог друга, не само радом у својој земљи, већ и ван граница наше отаџбине. Затим се захвалио Др. Рибару, „великом оцу, великом нашем Лоле Рибару“.

После тога, чланови Централне уметничке групе показали су кроз билан и дугачак програм своје резултате на пољу уметничког стварања. Кроз цео програм вејала се снага, полет, борбеност и зрелост. Поједине тачке, нарочито хор, певачи и рецитатори били су на великој и правој уметничкој висини. Националне игре играли су младаци, скромно и достојанствено, са пуно смисла за ритам и дух наше народне игре. Национални костими били су богата слика нашег богатства у народ-

ним рукотворинама. На крају је дат кореографски приказ из „Бачког растанка“ од Б. Радичевића, који је својом симболиком, својом топлином и шароликошћу дао живу слику братства и јединства наших народа.

Омладинци из Централне уметничке групе показују велику озбиљност у извршењу поверених им задатака. Они на уметничком пољу исто толико ударнички раде, као што то раде остали другови на другим пољима рада. И само кроз овакав рад, они ће постати заиста пионици и пример правилног уметничког развоја наших надарених омладинаца, само тако они ће успети да велике речи и велику снагу народне борбе пруже својему народу у живој речи и слици и да своју отаџбину достојно представљају у иностранству.

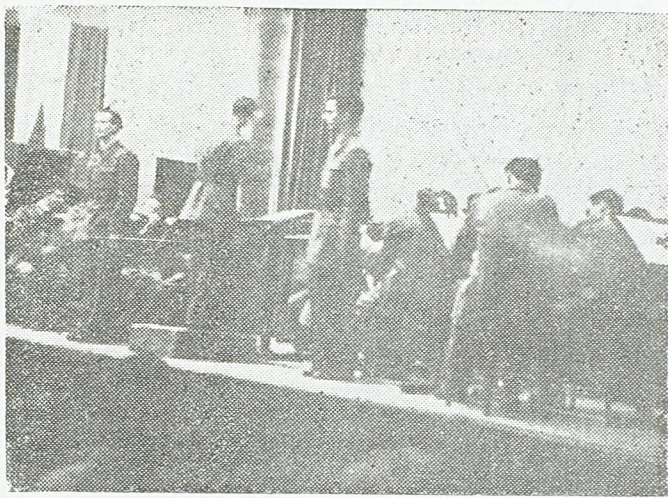
Повратак југословенских књижевника из Бугарске

Југословенски књижевници отпутовали су данас 23 марта у 17 часова за Београд.

Лист „Отечествени фронт“ доноси чланак бугарског књижевника Николе Фурнацијева посвећен југословенским књижевницима, гостима бугарског Савеза књижевника. Исто тако и лист „Социјално знање“ доноси је данас чланак Константина Петманова о гостовању југословенских књижевника у Бугарској.

Делегати југословенских синдиката напуштају Софију данас после подне.

(Радио Софија)

Са приредбе Централне уметничке групе УСАОЈ-а

Жене научници у Совјетском Савезу

Москва 23 марта

На листи совјетских жена — научника налази се знатан број претставница совјетског оријента, где је већина жена пре револуције била неписмена. Међу младим члановима совјетске Академије наука у Москви, који се припремају за научнички рад, има 54 Казашкиње, 20 Киргизкиње, 15 Туркменки и много других претставница источних народности.

Татаркиња Рабига Каркимова није уопште знала руски језик и једва је могла да пише на свом матерњем језику. Захваљујући могућностима које је Совјетски Савез пружио сваком појединцу, она је завршила школе и универзитет, на коме је учила филологију. Млада жена данас одлично говори руски, казашки, киргизки, башкирски, азербеджански и турски и припрема се да брани докторску тезу.

Тридесетогодишња Тацкиња Саро Јусупова припрема се да полаже докторат из минерологије. Дипломирала је на три више школе и написала 30 научних дела. Она је кћи простога сељака. Академик Александар Ферман, под чијом директивом Јусупова припрема тезу, хвали научни рад своје ученице.

Професор биологије Газнија Сакнулуна, млада Татаркиња, написала је неколико студија о физиологији нервног система.

Карта

Светла аутомобилских фарова се њишу по беспутном терену. Чини нам се да то не иду аутомобили, него да се рибарски чамци крећу ка обали. Најзад, камioni и аутомобили избијају на друм и журе даље, покушавајући да надокнаде изгубљено време. Неки шофери скрећу у варошицу и траже пољску базу за оправке где би могли оправити оштећене делове својих аутомобила и извршити преглед мотора после тешке пловидбе по мору блата.

Док се аутомобили оправљају, код команданта базе Григорија Ивановића Ахремчика окупљају се случајни гости. Зидана пећ равномерно зрачи топлоту. Електрична сијалица над столом шири јаку светлост. Озебли гости се греју и радознано посматрају један другог. Сваки би хтео да сазна где су се раније борили људи с којима се он данас случајно упознао. Можда су се срели на Висли или Дњепру, или су, можда, били суседи на локалитетима код Кијева или Лавова. Брзо се врши међусобно упознавање. Домаћин — капетан Ахремчик је Белорус. Он развија огромну карту састављену од многобројних секција и показује своју Борисовку. Чак и онај који никада није био у том крају може лако да замисли колико је то место забачено. До најближе жељезничке станице има 40 километара. Кроз пусте шуме и мочваре, које се протежу унаоколо, кривуда речица Птич.

— Дивљина! — рече неко од гостију.

Међутим, човек који је изговорио ту реч трже се и ућута, бојећи се да се није незгодно изразио, пошто свако воли своје родно место.

— Дивљина? — понови Григорије Ивановић. — Па разуме се, није варош. Важно је, међутим, нешто друго. И поред тога што у Борисовки живи 140 породица, Немци нису могли наћи никога ко би пристао да ступи у њихову полицију. Морали су за ту сврху да доведу из друге области неког подлог чвечуљка који се звао Муха.

Капетан је причао о свом старом оцу који је у току многих ноћи прелазео чамцем преко Птича да би отишао партизанима и од њих преузео летке које је после тога растурао по целој области; о свом другом из детињства који је с групом родољуба једног ведрог сунчаног дана напао немачки гарнизон у Борисовки побивши око 100 фашиста.

Борисовка... забачени мочварни крај... Немци су се плашили овог села. Оно је освештано подвизима. Његово име није упрљано ниједним срамним делом. Људима који су стајали нагнути над картом учинило се као да се мала, скоро исприветва

тачка на листу хартије претворила у пламичак који гори, привлачи к себи, греје.

А зар само Борисовка? Млади артиљерац се сећа слепца из Афанасјевке кога су сви звали — „партизан“.

Када је јединица упала у село он ју је први дочекао и од тога дана се није одвајао од бораца. За време вежби артиљераца он би увек сео на неки брежуљак, сагао главу и ослушкивао осмехујући се. Изгледало је да познаје сваки топ по гласу. После завршеног гађања он је пришао поручнику и рекао:

— Добро су данас гађали, Василије Ивановићу! Зар не?

— Доста добро, тачно.

— Ето и ја осећам.

Касније, у данима битка на курском луку, фронт се примакао Афанасјевки. Она и раније није била много удаљена од предњег краја линије фронта. Битка се водила неколико километара далеко од села. Борба је била тако огорчена, да је код сваког топа батерије остао само по један човек. Одједанпут смо видели да право према положају, по спаљеном и гранатама преораном пољу, спотим и опрезним кораком слепца иде „партизан“. Он као да се уопште није плашио смрти. Изгледало је као да је по гласу препознао наше топове. Он остаде на положају. Без журбе, пажљиво, не кријући се од метака, мало сагнуто главе, ослушкујући преносио је он топовске гранате.

То вам је село Афанасјевка! А ко га је знао пре рата?

Сада се сваки од нас сетио неког догађаја, малог сецета чије је усмене заувек задржао у срцу и људи за које раније није нико знао.

— Ех, кад бих могао да нађем Владимировку! — рече тенкиста из гардиске јединице.

Али бјелгородске секције нема.

— Када смо били у Владимировки, нашем команданту приђе нека мала, риђа девојчица. Звала се Нађа. Она је са тако озбиљним и свечаним изгледом пружио команданту једну књигу увијену у хартију, као да је то било богзна шта, у најмању руку нека светиња.

Када смо погледали видели смо да је то обичан убиеник историје СССР-а.

Девојчица нас је гледала право у очи. Она је сва подрвенела и чекала је да нешто кажемо, као да смо ми морали то да учинимо.

— Па хвала ти — рече командант. — То је корисна ствар, требаће нам.

Касније смо сазнали историју убиеника и историју девојчице и увидели смо да је девојчица требало упутити сасвим друге речи.

... У школи је било наређено да се све слике у убиеницима премажу мастилом. „То је наредба команданта“ — поновила је учитељица не гледајући децу.

Нађа је дошла кући и узела перо и мастило, али јој је рука била као узета. Тако је она седела за столом до дубоко у ноћ, а када је ујутру пошла у школу, оставила је књигу недирнуту код куће. Пошто је прегледала убиенике, учитељица се наже према Нађи и тихо јој рече:

— У Обојану су стрељали три такве девојчице. Запамти то.

Нађа је размишљала до увече. Она је седела ћутке, ни с ким не говорећи. Најзад је одлучила. Књигу је ставила у велики оковани сандук који је затим закључала. Још су јој одјекивале у ушима страшне учитељичине речи: „У Обојану су стрељали три такве девојчице!“ Не облачећи се Нађа истрча на улицу. Газећи по блату и снегу који се топио она стиже до потока и баца кључ од сандука у воду. Разиђоше се кругови усталасане воде. Њој се учини као да су се нека врата отворила и залупила. Црнила се дубока, хладна вода.

Сада је била мирна. Када би се год пробудила ноћу, њој се чинило да нешто светли у мраку као да из гвожђем окованог сандука допире светлост поштених совјетских речи, совјетске истине, за коју ће можда бити потребно да се умре.

— А шта је било са девојчицом? — упитамо ми.

— Наша јединица је ослободила село. Ето, тиме се све свршило.

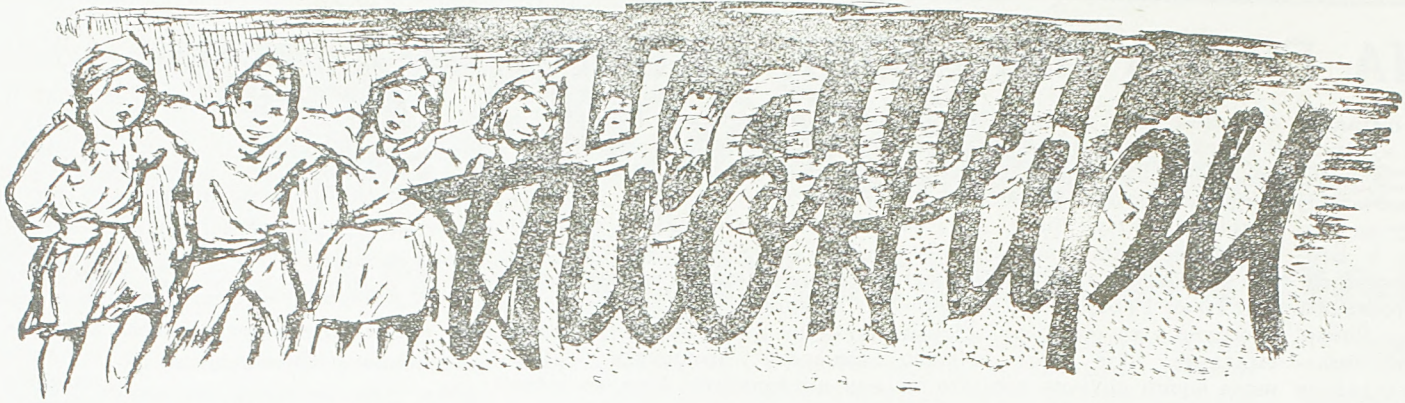
... Карта је лежала на столу. Ми смо стајали нагнути над њом. Били смо замишљени. Поља, шуме, села, градови, реке, потоци. Сва наша огромна земља. Борисовке, Афанасјевке, Владимировке — огромна, света совјетска земља. Земља хероја. Некада, пре рата припремала се израда рељефне карте Совјетског Савеза за велику изложбу. Требало је да се огромним рубинима обележе Москва и Лењинград.

Сада би морали обележити драгим камењем сваки метар наше земље. Сваки метар освештан делма хероја, крвљу хероја.

Напољу је била зимска ноћ. Нама се чинило да су заједно са картом ушли у собу дах Отаџбине и делић наше велике земље без краја и свршетка и све нас загрејали својом топлином.

„Правда“

А. Шаров

ЗАДАЦИ ПОСТАВЉЕНИ НА ПИОНИРској СМОТРИ

У свима градовима и селима, у сваком крају наше земље Пионирски дан био је манифестација повезаности наших пионира са фронтом борбе и рада, жеље за што чвршћим јединством са пионирима осталих наших народа. На пионирској смотри у Београду Др. Синиша Станковић, председник АСНОС-а изнео је задатке које треба да изврше пионирски да би допринели коначној победи над непријатељима. Живот пионира треба да буде испуњен радом, кроз који ће они најбоље моћи да се одуже онима, који су пали у борбама за бољу и срећнију будућност, радом којим ћемо моћи да

подигнемо наше разрушене радонице, наша попаљена села, да засејемо наше опустошене њиве. Исто тако учењем постаће достојни грађани наше земље, а песмом и радошћу учиниће да и старијима рад постане лакши и милији. Извршавањем ових задатака они ће допринети ослобођењу и напретку наше нове Југославије. Својом часном пионирском речју пионирски су обещали да ће их извршити, а већ показаним резултатима у раду пре Светске омладинске недеље доказали су да су спремни да помогну својој земљи у сваком тренутку и на сваком пољу рада.

Буба Вукићевић: Скица са пионирске смотре

Пионирски дан у Крушевачком округу

У Крушевачком округу 23 октобра одржан је Пионирски дан. У свима местима протекао је у низу успешних приредба и манифестација. У самом Крушевцу одржан је митинг, на коме су

говорили претставници свих организација и седам пионира, од којих су Тира Глигоријевић, Олга Рашковић и Поша Станковић својим говорима нарочито одушевили своје другове.

Пионирски из села Дворана, Дравиње и Велике Дренове спремили су пакете које су тога дана послали рањеницима. Пионирски Врњачке Бање ишли су на гробове партизана у селу Попини, где им је предата пионирска застава.

Приредбе које су дали у Александровцу, Ражњу, Врњачкој Бањи, Великој Дренови и самом Крушевцу биле су испуњене успешним рецитацијама и партизанским песмама. Најуспелија приредба одржана је у Крушевцу.

Приредба у Лесковцу

У току припрема за Светску омладинску недељу дали су пионирски Лесковца једну врло успешну приредбу. Програм је био доста тежак, али су га они ипак добро извели. Међу најуспелије тачке спада скеч „Поробљена Србија“ и позоришни комад „Робијаши под окупацијом“. Приход са приредбе, 22.000 динара, послали су УСАОЈ-у.

ДУРКО

Борски пионирски

мангупчићи. — Зарекли су се да неће више псовати. Ако је по неко пушио одрекао се и тога. Много су вредни. Њих око 40, пошто су то махом деца без родитеља, хране се и спавају у своме дому. Васпитачи не могу да их се нахвале. Али није то

баш увек тако било. Испочетка су били вредни, али су били много непослушни. Псовали су и викали, нарочито једна групица од 4—5. Васпитач је имао муке са њима. Кад није ништа могло, рекао им је да су рђава деца, да нису пионирски, јер пионирски нису такви. Те ноћи док су главице, уморне од дневног рада, почивале на постељама, њих петорица су се скупиле и нешто дуго и дуго шаптали. Лица су била озбиљна. Изгледа да је нека одлука донешена. И тад су пошли. Онако босоноги и голишави скупиле су се пред вратима васпитача и бојажљиво закуцали.

— Шта је другови, тако касно? промолио је васпитач главу кроз отшкринута врата. — Хајде с нама, друже, да ти нешто кажемо. Пошли су затим сви дугим ходником у главну салу. Са зида се осмехивао Тито. Деца су озбиљно погледала у слику и пришла јој. Завладала је мала забуна. Сваки је хтео нешто да каже, а били су много збуњени. Најхрабрији се издвојио, пришао васпитачу, узео га за руку и подигавши своју малу

руку у правцу слике рекао испочетка тихо, да се једва чуло, а затим све јаче: „Друже, заклињемо ти се, ево овде, пред сликом нашег друга Тита, да ћемо од сада бити најбољи и најпослушнији, да ћемо у свему предњачити. — Хоћемо ли другови?“ Обратио се групи око себе. — Хоћемо! Хоћемо! узвикнули су, а озбиљне црте лица и очи, које су сијале нарочитим сјајем, потврђивале су њихове речи. Затим су дуго и дуго гледали у слику. Њихове усне мицале су се као на молитву. Још су нешто немо обећавали другу Титу, али то нису хтели гласно да кажу. Очи су им се после тога јаче закресиле, малишани су се насмејали и гурајући се побегли у своје собе. Од тога дана они су најбољи. С поносом говоре како су се заклели и да заклетву ни за живу главу неће погазити.

Кад дођу сви пионирски, а њих има око 1200 — дом бруји као кошница. Чистоћа и уредност су на завидној висини. Имају шах и пинг-понг секцију. У слободном времену у сали за шах — озбиљна лица, у највећој тишини прате малишани потезе играча. Ја сам са једним малим пиониром играо и изгубио сам.

— Видиш друже — рекао је поносно он — ми смо добри ђаци, ми знамо да играмо шах, ми добро и радимо — ми смо добри пионирски.

М. Чангаловић

★

Московска позоришта за децу

За време пролећних ферија московска позоришта приказале школској деци своје најбоље комаде. Свако позориште уводи за школску децу две преподневне и једну поподневну претставу. Сем тога предвиђени су у позориштима састанци младих гледалаца са родитељима и глумцима. Глумци ће наступити и у пионирским домовима. Ученици музичких школа приредиће концерте.

(ТАСС)

Пионир-делегат из војске говори на смотри